

brug for drengen i »Kejserens nye klæder«. Det er der ikke, hvis man faktisk lever op til det, som er reformens formål.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det skal være den afsluttende bemærkning fra min side.

Det har været godt, rart, fornuftigt at høre de mange positive tilkendegivelser om, at der skal tages regionale hensyn. Jeg håber, at regeringen lytter til de mange gode råd, til de mange henstillinger, til de mange tilkendegivelser om, at tingene selvfølgelig hænger sammen, at vi skal have bedre kvalitet. Det er jo den udvikling, vi er på vej til, og derfor er det rigtigt med en uddannelsesreform. Men en uddannelsesreform betyder også, at man må sikre, at flest mulige kan tage en kvalitativ høj uddannelse.

Og med hensyn til det lille replikskifte om volume kontra kvalitet: Det er klart, at der skal et vist antal studerende, elever til for at sikre en kvalitetsudvikling. Nu ved jeg, at hr. Ole Hækkerup har læst økonomi, men tingene hænger jo ikke sådan sammen, at jo flere, der er på et studium, jo højere kvalitet har man. Sådan hænger det ikke sammen. Det må jeg beklage. ligvis skuffe socialdemokraten hr. Ole Hækkerup med.

Men selvfølgelig skal der være et vist minimum for det, men det er bare ikke det, man har brugt som undskyldning for denne reform. Der har man brugt at stable flest mulige sammen og brugt det som forklaring på kvaliteten, men det er altså ikke sådan, det hænger sammen.

Men jeg er tilfreds på forslagsstillernes vegne med debatten. Jeg glæder mig til det videre forløb i sagen. Jeg glæder mig til at se den videre handling også fra Undervisningsministeriets side, og så vil vi som forslagsstillere evaluere, hvad vi så videre vil gøre sammen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen

gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af computerundervisning som obligatorisk fag i folkeskolen.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 14/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Lad mig indlede med at sige, at jeg er meget enig med forslagsstillerne i den del af beskrivelsen, der er i bemærkningerne til forslaget, for det er naturligvis vigtigt, at de kompetencer, som bliver beskrevet, er til stede, og at der gives gode muligheder for det.

Men jeg er uenig i, hvad der konkret skal gøres for at sikre, at eleverne bliver kvalificeret til at klare sig i samfundet efter folkeskolen.

Tankerne om computerundervisning som obligatorisk fag er ikke nye. I den forrige folkeskolelov indgik der et obligatorisk emne, edb, som skulle gennemføres inden udgangen af fjerde klasse. Med vedtagelsen af den nugældende folkeskolelov besluttede Folketinget, at undervisning i edb skulle integreres med den almindelige undervisning.

I bemærkningerne til lovforslaget stod der vedrørende ophør af edb som obligatorisk emne:

»Edb foreslås afskaffet som obligatorisk emne, idet det forudsættes, at indholdet integreres i de obligatoriske fag på de yngste klassetrin. Derved får alle elever en grundlæggende forståelse af informationsteknologiens begreber og metoder og et kendskab til, hvordan datamaskinerne med fordel kan anvendes i fagene. Dette kendskab skal danne grundlag for den generelle integration af edb-fagene.«

Og i forhold til integration af edb generelt var anført:

»Man skal være opmærksom på, at edb skal integreres, som det er beskrevet i undervisningsvejledningerne for gældende lovs obligatoriske emne edb og i de supplementer til fagenes læseplaner, der udsendes og er udsendt fra ministeriet i de seneste år. Integration af edb giver mulighed for en udvikling af fagenes emner, begreber og metoder, og eksempler herpå vil indgå i de kommende undervisningsvejledninger.«

Det obligatoriske emnes formål var at sikre, at alle elever havde et fundament, så det var muligt at integrere IT i den øvrige undervisning. Og begrundelsen for at fjerne emnet igen var, at erfaringerne viste, at en lang række lærere ikke integrerede IT i de andre fag, fordi man mente, at det var ligesom klaret med det obligatoriske emne. Man fjernede altså det, der kunne minde om et fag, fordi det faktisk blokerede for en øget anvendelse af informationsteknologien i de øvrige fag.

Ud over den integrerede IT-undervisning er der, som forslagsstillerne jo også nævner, mulighed for at vælge tekstbehandling som valgfag, men der er faktisk også mulighed for at vælge edb som valgfag, idet det er et af de fag, der er godkendt i henhold til § 9, stk. 6. Tekstbehandling er i øvrigt også indført som erstatning for maskinskrivning og er altså ikke et fag, som giver egentlig computerundervisning.

Valgfaget edb er efterfølgeren for valgfaget datalære og giver mulighed for, at eleverne kan fordybe sig i de problemstillinger, der er aktuelle i forhold til computeren, altså programmering, konsekvenser af anvendelse af computere og den type af problemstillinger.

Vi er i øjeblikket i den situation, at meget tyder på, at tingene går i den rigtige retning – og så, vil jeg tro, set med forslagsstillernes øjne. Antallet af pc'er i folkeskolen vokser og nærmer sig allerede nu det med KL aftalte niveau på maks. 10 elever pr. nyere pc, og op mod 25 pct. af alle lærere i folkeskolen er i gang med eller har gennemført det pædagogiske IT-kørekort, Skole-IT. Der altså ikke nogen tegn på, at kommunerne fravælger eller nedprioriterer informationsteknologien i undervisningen.

Samtidig er der en række andre initiativer, der underbygger optimismen i forhold til udviklingen på området. Undervisningsministeriet samarbejder med den branche, som producerer undervisningsmidler, og med en række skoler om at udvikle nye undervisningsmidler og kvalificere lærerne til at være kritiske brugere af

det. Samtidig kommer der hele tiden nye tjenester og tilbud på nettet, som medvirker til at stimulere brugen af computere og integration i IT-undervisningen.

Jeg kan godt følge forslagsstillernes bekymring i forhold til, at elevernes kompetence på IT-området afhænger af, hvilken kommune de er vokset op i, og hvilken skole de har gået i. Og erfaringer viser også, at selv om kommunerne i gennemsnit lever op til aftalerne, er der meget store forskelle fra skole til skole.

Men disse ligheds- eller ulighedsbetragtninger gælder jo generelt, hvad enten man taler om IT eller f.eks. om læsning. Vi har i Danmark et kommunalt selvstyre med lokalt ansvar på en række områder, og det må vi respektere.

Jeg vil også sige, at det afgørende for mig ikke kun er, hvor mange elever der er om at dele en pc. Det afgørende er, om der er adgang til pc'er, om der er adgang til Internettet i de situationer, hvor den enkelte elev har behov for at bruge en. Derfor er måden, den enkelte skole indretter sig på, lige så væsentligt et aspekt som det aktuelle antal, fordi tilgængeligheden og muligheden for at bruge det i forhold til undervisningen er lige så vigtig som det faktiske antal.

Endelig er vi i den situation, at vi jo nærmer os afslutningen på projektet »Folkeskolen år 2000« om samarbejdet med kommunernes lærerforeninger og Danmarks Lærerforening, hvor netop et af fokusområderne handler om kundskaber og færdigheder, herunder også inden for det informationsteknologiske område. Og vi må af gode grunde afvente konklusionerne, før vi kaster os ud i en grundlæggende ændring af folkeskolen, som indførelsen af et nyt fag naturligvis måtte være.

Derfor synes jeg, at vi på nuværende tidspunkt må give folkeskolen ro til at gennemføre og evaluere »Folkeskolen år 2000«, sådan at vi får et grundlag til også at vurdere, hvordan spredningen er, sådan at vi kan vurdere, om bekymringen i forhold til en meget stor forskel kommunerne imellem har bund i virkeligheden, eller om gennemsnittet rent faktisk er retvisende for den positive udvikling på området i folkeskolen.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget.

Frode Sørensen (S):

Forslaget fra Frihed 2000 har til formål at ændre folkeskoleloven, så undervisning i edb-kund-

skab bliver et obligatorisk folkeskolefag. Det lyder jo egentlig umiddelbart meget fornuftigt med den betydning, som edb har og navnlig vil få i det informationssamfund, vi allerede i dag er en del af.

Men den aktuelle situation er bare, som undervisningsministeren netop har gjort rede for, at faget har været indført som et obligatorisk emne, men at det ikke virkede efter hensigten. Følgen af en obligatorisk edb-undervisning blev, at den netop ikke blev integreret i de øvrige fag, som hensigten var. Det har erfaringerne vist, og derfor udgik den obligatoriske edb-undervisning. Det var kort og godt uhensigtsmæssigt.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at edb allerede i den gældende folkeskoleordning har en god og en central plads som et integreret emne i alle relevante fag.

Forslagsstillerne lufter også deres bekymring for, at edb-undervisningen bliver uensartet fra kommune til kommune, og at elevernes kompetence derfor skulle blive alt for forskelligartet. Det er der ingen grund til at frygte. Det er mit klare indtryk, at kommunalpolitikere, skolebestyrelser, lærere og skoleledere giver edb-undervisningen deres fulde opmærksomhed. Vi nærmer os målsætningen med en pc for hver 10 elever, og lærerne tager for øjeblikket i stort omfang IT-kørekortet.

Folkeskolen er kort og godt rustet til fremtidens udfordringer, men i et system med kommunalt selvstyre vil man naturligvis altid kunne finde forskelle, men forskelle, der ikke nødvendigvis behøver at give et dårligere slutprodukt.

I Socialdemokratiet går vi ind for, at der gives den enkelte skole frihedsgrader. Vi synes ikke, det er en god idé at indføre et stift, centraliseret system, der sikrer faste og ufravigelige læseplaner i alle fag i alle kommuner. Indførte vi det, ville vi ikke længere have en folkeskole, hvor inspirationen kan vokse, men en central styret skole. Det ønsker vi ikke, heller ikke selv om det alene skulle gælde computerundervisningen.

Også derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Karen Rønde (V):

Det er indlysende for alle, at informationsteknologien er i gang med at ændre og allerede har ændret samfundet på mange områder. Venstre finder det afgørende for kvaliteten af de frem-

tidige uddannelser, at folkeskoleelever og for den sags skyld studerende lærer at anvende relevant informations- og kommunikationsteknologiske redskaber.

På sigt skal både undervisningen og den tilhørende eksamen ændres, så den afspejler den fundamentalt anderledes måde, hvorpå fremtidens medarbejdere i private virksomheder og offentlige organisationer skal finde, bearbejde og tilrettelægge information på.

Opnåelsen af disse mål forudsætter, at alle uddannelser uden undtagelse arbejder aktivt med, hvordan det nye redskab skal integreres i undervisningen, ved eksamen og i institutionernes daglige arbejde. Det skal skolerne selv stå for som led i fagenes almindelige fornyelse og udvikling, men det er nødvendigt, at undervisningsministeren til stadighed skubber på, for udviklingen synes ikke at gå lige hurtigt alle steder.

Mange kommuner har ingen planer for brugen af computere i folkeskolen, og mange lærere føler sig som nybegyndere, når det drejer sig om at integrere IT i undervisningen. Flere steder er det overladt til ildsjæle på seminarier at give de kommende lærere en grundig indførelse i brugen af IT i undervisningen og i eksamenssituationen. Her står vi over for nogle udfordringer.

Frihed 2000 foreslår obligatorisk computerundervisning til folkeskolens ældste klasser. Hensigten med forslaget er sympatisk, nemlig at folkeskoleelever lærer at beherske de muligheder, den ny teknologi giver. Men det, som ligger Venstre mest på sinde, er, at brugen af den nye teknologi bliver en integreret del af undervisningen og eksamenssituationen, og derfor, at kræfterne i folkeskolen bruges på dette. For det nytter ikke at give eleverne computerundervisning, hvis computeren ikke anvendes i den daglige undervisning og vel at mærke til andet end bare at skrive opgaver på.

Undervisningen må simpelt hen ændres, ikke bare så man er nogenlunde med, men så folkeskolen er helt i front, og sådan at alle fag arbejder med, hvordan det nye redskab skal integreres, og hvilke nødvendige justeringer der må ske af undervisningsformer og undervisningsmaterialer.

Venstre kan derfor ikke støtte forslaget, som det foreligger, og jeg kan orientere om, at De Konservatives ordfører, hr. Brian Mikkelsen, har samme opfattelse.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Der er ingen tvivl om, at computeren er blevet en vigtig del af mange børns hverdag. Allerede inden børn starter i skolen, får mange f.eks. spillet computerspil, og børn lærer meget hurtigere end voksne at mestre selv meget komplicerede funktioner. For dem er computeren noget helt naturligt, for mange voksne er det noget nyt og svært. Derfor kan man på meget få timer lære børn de grundlæggende færdigheder i betjeningen af en computer.

Det handler derfor, når vi taler om computerundervisning i folkeskolen, ikke kun om teknik, men også om at udvikle børnenes kritiske sans i forhold til dette nye redskab. I næsten al undervisning kan computeren nemlig være et vigtigt redskab, som børnene og deres lærere skal lære at bruge optimalt.

Vi mener ikke kun, at det handler om at lære at bruge de rigtige taster og at kunne mestre tekstbehandling og regneark. Et obligatorisk computerfag skal i lige så høj grad handle om IT-kulturen, børnenes kritiske sans skal trænes. Hvornår kan vi stole på de informationer, vi får via nettet? Hvornår er det relevant at bruge computeren, og hvornår er det bedre at bruge biblioteket?

Når man bruger computeren meget i undervisningen, betyder det, at man i langt højere grad kan blive i klasselokalet, verden kommer så at sige indenfor. Derfor må vi, samtidig med at vi satser på computerundervisning, også huske, at børn har godt af at røre sig og komme udenfor og komme fra den virtuelle verden ud i den anden verden på boldbanerne og i naturen. Det vil også øge deres muligheder for at forholde sig kritisk og fornuftigt i forhold til det IT-samfund, vi er midt i.

Da computere så hurtigt forældes, vil børnene sandsynligvis efter et par år finde dem og de programmer, der kan køres på dem, latterlige. Derfor skal der tænkes visionært, så man ikke sidder med en maskinpark på hver eneste skole, som man hvert tredje år må betale for at få kørt væk.

Vi skal også tage stilling til ressourceforbruget. Hvis alle børnene skal have en computer til rådighed, burde vi diskutere, om der måske var andre ting, man kunne bruge dette svimlende beløb til. Vi har lige haft diskussionen om børns arbejdsmiljø, og det er vigtigt, at de midler, der

går til edb, ikke forringer de øvrige forhold i folkeskolen.

SF kan ikke tilslutte sig forslaget, da vi mener, skolerne vil blive for fastlåste, hvis man lovgivningsmæssigt kræver timer i edb, men vi synes, det er vigtigt generelt at sikre, at alle børn i folkeskolen kan få gode IT-færdigheder.

Aase D. Madsen (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg tillade mig at fremføre Dansk Folkepartis synspunkter.

Dansk Folkeparti kan sagtens følge intentionerne i dette forslag. Det er rigtigt, som forslagsstillerne anfører, at informationsteknologi er har gjort sit indtog og må betragtes som en naturlig del af hverdagen for alle og naturligvis også for langt den største del af de danske virksomheder.

Men det forholder sig jo sådan, at tekstbehandling i dag er et valgfag i folkeskolen. Dansk Folkeparti vil derfor gennem udvalgsarbejdet undersøge, hvad det koster at gøre computerundervisningen til et obligatorisk fag i folkeskolen. Vi er måske lidt bange for, at det kan få betydning for andre fag såsom dansk, matematik, retskrivning og kristendoms-kundskab.

På det seneste har der været en kraftig debat om, at faget dansk ikke fungerer optimalt i folkeskolen. Den debat vil vi ikke gå ind på her, fordi den har vi haft, men blot nævne, at når nye fag bliver gjort obligatoriske, kan vi have en vis frygt for, at andre fag skubbes ud.

Overordnet må vi sige, at intentionerne i forslaget er gode, og vi vil nu se, hvad det videre udvalgsarbejde vil vise.

Henrik Svane (RV):

Det er et væsentligt område, som Frihed 2000 sætter fokus på med dette beslutningsforslag, fordi kendskab og brugerkompetence til computere og anden informationsteknologi bliver en nødvendig forudsætning for at begå sig i fremtiden. Og derfor er det selvfølgelig relevant, at vi diskuterer, hvorvidt den nuværende opmærksomhed, som dette område tildeles, er tilstrækkelig.

På dette punkt er Det Radikale Venstre ikke enig med forslagsstillerne. Det skyldes bl.a., som ministeren allerede har været inde på, at erfaringerne viser, at det fungerer bedre at integrere computere i den almindelige fagunder-

visning frem for at lave særskilt obligatorisk computerundervisning.

Derudover er Det Radikale Venstre af den opfattelse, at den danske folkeskole og kommunerne anerkender, hvor vigtigt det er, at eleverne bliver fortrolige med computerteknologien, og derfor hele tiden forsøger at gøre forholdene så gode som muligt ved bl.a. at øge antallet af computere pr. klasse, ved at udbyde valgfag med fokus på emnet og endelig ved at stille computere med Internetadgang osv. til rådighed for eleverne.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget, selv om vi altså anerkender, at det er et væsentligt emne, som Frihed 2000 sætter til debat.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten er enig med Frihed 2000 i deres beskrivelse af modsætningen mellem forskellige redegørelser om netværkssamfundet og den faktiske virkelighed på mange folkeskoler; ikke mindst kan vi se en fremtidig opdeling af befolkningen i dem, der kan IT, og dem, der ikke kan IT, hvis ikke vi som samfund tager et ansvar for, at alle får mulighed for at lære at bruge IT. Hvis vi vil en folkeskole, der lever op til de krav, der stilles til den, kræver det jo flere ressourcer, ikke kun, men også til IT.

Når så det er sagt, så mener vi i Enhedslisten ikke umiddelbart, at Frihed 2000's forslag om obligatorisk computerundervisning som fag er et egnet instrument, der kan fremme en bred investering i den danske folkeskole. Vi finder, det er vigtigt, at alle har adgang til Internettet generelt, at alle elever har adgang til Internettet i de enkelte fag, i de enkelte discipliner og i de enkelte projekter, de er med i, og at IT bliver en naturlig del af undervisningen.

Løsningen er selvfølgelig, at man inden for seminarieverdenen er opmærksom på det her, at undervisere opdrages til, undervises i, at gøre IT til en naturlig del af deres kommende arbejde og gerning som lærere. Det andet er, at IT systematisk indarbejdes i de enkelte fag.

Så vi kan støtte nogle af intentionerne bag forslaget, men vi er ikke tilhængere af at indføre IT som fag, altså computerundervisning som obligatorisk fag.

Tove Videbæk (KRF):

I 1993 vedtog Folketinget, at IT skulle integreres i alle fag i folkeskolen. Det mener vi i Kristeligt Folkeparti er klogt og egentlig bedre for børne-

ne og de unge, end at computerundervisning bliver et obligatorisk, selvstændigt fag i folkeskolen. Vi mener netop, det er godt, at man lærer at bruge computeren i alle fag, og at man lærer, at pc'en er et værktøj, et middel, der kan bruges på alle områder, og ikke et mål i sig selv.

Yderligere kan man tilføje, at mange børn og unge allerede nu ved langt mere om IT, ved langt mere om brugen af pc'en end deres lærere i folkeskolen, så i Kristeligt Folkeparti mener vi, at der er mere brug for, at lærerne får mere kendskab til IT, at lærerne får mere kendskab til brugen af pc'en, end at pc-undervisning bliver et obligatorisk, selvstændigt fag i folkeskolen.

I Kristeligt Folkeparti mener vi ligeledes, at hvis der skal opprioriteres i uddannelsen på IT-området, så er det p.t. vedrørende lærernes uddannelse og efter- og videreuddannelse.

Ydermere eksisterer der jo endnu en forligskreds vedrørende folkeskolen, så hvis der skal ændres afgørende på folkeskoleområdet, så skal folkeskoleforligskredsen være enige.

Jeg skal dog sige til Frihed 2000, at jeg synes, det er positivt, at de tager dette emne op, at de tager emner op, som blev rejst i Børneparlamentet her i Folketinget. Det er vigtigt, at vi lytter til børnene og de unge. Folkeskolen er jo først og fremmest deres skole.

EU's regeringschefer har netop afholdt et ekstraordinært møde i Lissabon den 23. og 24. marts, og fra dette møde udtalte de, at hver borger skal have de færdigheder, der er nødvendige for at leve og arbejde i informations-samfundet. Denne lidt vage formulering dækker over, at der i Europa og også i Danmark stadig væk er en kolossal udfordring i at udanne og efteruddanne befolkningen, og det gælder såvel skoleelever, erhvervsaktive som ældre, så alle har de grundlæggende IT-færdigheder.

Regeringschefernes udtalelse synes vi sikkert alle er korrekt, men den bedste måde at gennemføre dette på for børnenes og de unges vedkommende i folkeskolen er, som vi ser det i Kristeligt Folkeparti, at IT fortsat integreres i alle fag i folkeskolen, og derfor kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte dette forslag.

Kim Behnke (FRI):

Da dette emne sidst blev diskuteret i dette lokale, var fremmødet noget større, men det var også, fordi de, der sad i salen, var skolebørn, som jo trods mange andre problemer i hvert

fald er opdraget til at møde frem. Det var den 22. marts 1999 i anledningen af grundlovens 150 års jubilæum, og der havde vi meget sympatisk inviteret 179 skolebørn.

De 179 skolebørn nåede i løbet af denne dag at gennemdiskutere ganske mange punkter, men der var ni, der blev vedtaget ved deres afstemninger, og det ene var et såkaldt lovforslag nr. 22. Det indeholdt et ønske om fra Børneparlamentet, at der obligatorisk indføres computerundervisning i vores folkeskole.

Det gjorde så stort indtryk på os i Frihed 2000, at vi mente, at det ikke skulle forblive på et par sider i forhandlingerne fra den 22. marts 1999, men gøres til genstand for debat, ja, jeg tillader mig, i det rigtige Folketing. For når børn og unge ud af den mangfoldighed af emner, man kunne have taget op den dag, vælger lige præcis obligatorisk computerundervisning i folkeskolen, så mener jeg, at Folketinget skal lytte og handle, fordi det er udtryk for, at det er noget, børnene værdsætter og mener skal have fokus.

Se, hvis denne her debat havde foregået for 100 år siden, så kunne vi have haft en diskussion om, hvorvidt det var rimeligt, at der var 10 elever pr. kridttavle eller 10 elever pr. bog i skolen, og der kunne såmænd også have været folketingsmedlemmer, eller rigsdagsmedlemmer, som det hed dengang, som havde sagt: Lad os nu se, om ikke udviklingen klarer det af sig selv.

Når jeg laver den sammenligning, så er det jo, fordi der var ingen af os, der ville drømme om at foreslå, at der skulle være 10 elever pr. blyant eller 10 elever pr. stol i folkeskolen, og efter vores opfattelse er computeren og kendskab til at bruge computeren i dag mindst lige så vigtigt, som det var at have en blyant og have en tavle og have en stol.

IT er blevet så vigtig en del af vores hverdag, af vores arbejdsplads, af vores fritid og vores deltagelse i demokratiet, at det må have en overordentlig central placering i folkeskoleundervisningen.

Når man har det ambitionsniveau, at der skal være 10 elever pr. nyere computer, som det hedder, i år 2003, så er det efter vores mening et alt for lavt ambitionsniveau, og det er mest, fordi vi har iagttaget, hvad der sker i skolen, når der er flere elever om en computer. Så sker der typisk det, at de elever, som har færdigheder i forvejen, sætter sig ved tastaturet og med musen, og de elever, som har svage færdigheder i

forhold til at betjene computeren, ja, de sætter sig på stolene bagved og bliver tilskuere til det, der foregår, i langt højere grad end dem, der aktivt arbejder ved computeren. Hvis derimod den enkelte elev har sin egen computer, så viser al erfaring, at så stiger indlæringen, så stiger evnen til at arbejde ved computeren.

For flere år siden begyndte man i private skoler i Storbritannien at bruge computere helt ned til 4-års-alderen. Det, man brugte dem til, var at lære børn i så lav en alder at læse og stave, og det viste sig, at computeren, og det var ikke, som vi kender den, nemlig som en PC, men en særlig designet computer til formålet, havde den fornødne tålmodighed, havde den fornødne tekniske evne til meget hurtigt at lære så små børn at stave og læse. De blev præsenteret for et billede af et æble, og så skulle de så efterhånden lære at stave og læse. Det lykkedes, fordi computeren har nogle fantastiske muligheder, som læreren ikke magter.

Derudover er det selvfølgelig korrekt, som flere ordførere har været inde på, at vi også har det problem, at lærernes evner til at undervise i at bruge computeren ikke alle steder er tilstrækkelig gode. Men lige præcis i de situationer, hvor læreren har brug for at koncentrere sig om de elever, der har sværest ved at tilegne sig stoffet, er computeren overordentlig vigtig.

Skal vi så ikke bare sørge for at integrere computeren i alle fag? Min påstand skal lidt provokerende være: Nej, alle fag skal integreres i computerfaget, for det er jo sådan, den virkelighed, børnene kommer til at opleve, bliver. Uanset om de skal betjene en computer på deres arbejdsplads – og det er ikke kun på et kontor, det kan lige så godt være ude på maskinværkstedet – eller de skal sidde derhjemme og bestille biografbilletter eller alle andre dagligdags ting, vil vi opleve i fremtiden, at vi kommer til at anvende computer og multimediaskinner til at gøre det, og derfor er det vores pligt at sørge for, at børn og unge får de færdigheder i folkeskolen.

Det er jo heller ikke tilfældigt, når Europa-Kommissionen ifølge Forskningsministeriets grundnotat fra den 10. februar 2000 har den holdning, at fra 2002 skal alle elever i EU have adgang til computere, og hvad der er nok så vigtigt: have adgang til Internettet på højhastighedsniveau. Det betyder, at man også i EU betragter elevernes adgang til computere som noget meget vigtigt.

Ministeren gjorde opmærksom på, at allerede i dag er computerundervisning et valgfag. Men problemet ved, at det er et valgfag, er, at det også kan fravælges, og hvis computerundervisning er et valgfag, hvad er det så for nogle elever, der tilmelder sig computerundervisningen? Jo, det er dem, der har interessen i forvejen.

Hvis vi gjorde matematik eller læsning eller skrivning til valgfag, ville eleverne med de svageste evner måske fravælge dem, og det ville vi jo aldrig synes var acceptabelt. Derfor er vores bekymring, at så længe computerundervisning er et valgfag, er det de svageste elever, dem med de svageste computerkunderskaber, som fravælger, for så får de det jo lidt nemmere. Det synes vi er synd, for det er lige præcis dem, vi som samfund efterfølgende – tillad mig udtrykket – kommer til at reparere på. Senere hen i deres videregående uddannelse og deres arbejdsliv osv. får de nemlig brug for at have computerkunderskaber, og så kan vi lige så godt give dem de kunderskaber først som sidst.

Jeg er enig med undervisningsministeren i, at det går bedre med at få opkvalificeret lærerne. Jeg har flere gange fra denne talerstol langet lidt ud efter Danmarks Lærerforening, fordi jeg mener, de som fagforbund burde være langt stærkere i bestræbelserne på at få deres medlemmer med på de kurser. Men det er begyndt at gå bedre, så megen ros skal der gives i dag.

Ministeren sluttede af med at sige, at folkeskolen skal have ro, men jeg er bange for, at hvis ikke der hele tiden er et politisk pres, kan den ro betyde, at man i de årlige budgetforhandlinger i kommunerne og i andre situationer udskyder processen. Det synes vi er synd, for vi synes faktisk, dette område er noget af det allervigtigste, man kan beskæftige sig med i øjeblikket.

Stort set alle ordførere har sagt, at det er godt, vi har rejst debatten her i dag. Vi er selvfølgelig glade for, at man har den holdning, og vi vil benytte anledningen til, at vi under udvalgsarbejdet kan få kortlagt især de forskelle, der er.

Af flere ordførere, bl.a. hr. Frode Sørensen, er det blevet sagt, at skolerne er ved at nærme sig 10 elever pr. ny computer. Men det er jo en gennemsnitsbetragtning. Hvis man har hovedet inde i ovnen og fødderne nede i fryseren, har man det gennemsnitligt meget godt ved navlen, men både fødderne og hovedet har det ret skidt. Derfor er det vores opfattelse, at hvis elers man i ministeriet har adgang til oplysning-

gerne, bør vi bruge udvalgsarbejdet til at få kendskab til, om spredningen er for stor, eller om alle følger lige godt med.

Hr. Villy Søvnald var så inde på, at det er skruen uden ende, for uanset hvor mange nye computere der bliver købt, og uanset hvor mange nye programmer der bliver købt, kan vi aldrig følge med. I den forbindelse kan man selvfølgelig overveje, som man også har gjort i udlandet, om man i stedet for at have pc'ere skal have såkaldte net'ere, altså netcomputere, og fra centralt hold hele tiden skal opgradere med nye programmer osv. Det er der ingen tvivl om, at det vil være fremtidens løsning, men på nuværende tidspunkt vil det være dyrere end at købe de computere, som gennem de senere år jo heldigvis er faldet i pris, og derfor bør vi nok stadig gøre det i de næste år.

Tak for de mange rosende ord, og lad os i fællesskab bruge anledningen til at få kortlagt tingene lidt i udvalgsarbejdet. Så må vi se, om forslaget har flyttet synspunkterne lidt i debatten, og hvis det bliver tilfældet, har forslaget også tjent sit formål.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 6. april 2000, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.21